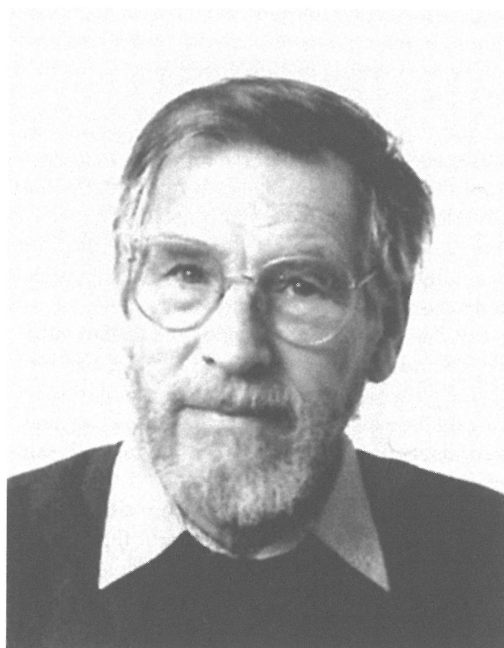

Palle Johnsen
27.6.1921-19.10.2002

Ved Palle Johnsens død mistede universitetet en meget alsidig og vidende zoolog, en erfaren feltbiolog og ekspeditionsmand og en farverig personlighed. Palle blev født på Frederiksberg, tog nysproglig studentereksamen fra Frederiksberg Gymnasium i 1940 og magisterkonferens i zoologi ved Københavns Universitet i 1947. Han deltog 1947-1949 som zoolog i Dansk Pearyland Ekspedition, var 1949-1955 videnskabelig assistent ved Statens Biavlsforsøg og 1956-1960 "provincial entomologist" ved Game and Tsetse Control Department i Nord Rhodesia (nuværende Zambia). Arbejdsområdet var registrering og bekæmpelse af tsetsefluer i et distrikt med en udstrækning som afstanden mellem Skagen og Norditalien. Senere fik han også overdraget vildt- og fiskeri-problemer og skulle bl.a. forestå nedskydning af uvrne elefanter.

Juni 1960 blev han ansat som amanuensis ved det nyoprettede Zoologisk Laboratorium, Aarhus Universitet – fra 1962 som afdelingsleder og fra 1966 som lektor. Ved Palles universitetsansættelse i 1960 ventede en enorm arbejdsopgave. Undervisningen af det første hold biologistuderende ved Aarhus Universitet skulle starte i efterårssemestret 1962, men forinden skulle der fremstilles præparater og tavler til undervisningsbrug, og en studiesamling skulle opbygges. Palle kastede sig med ildhu over opgaven; han var den rette person til at forestå dette pionerarbejde – her kom hans

store artskenndskab og brede naturhistoriske erfaring til sin ret. Han fremstillede selv præparater, styrede konservatorarbejdet, forestod indkøb af præparater fra udenlandske firmaer og skaffede mængder af bøger og særtryk til institutionens bibliotek. Palle var primært involveret i invertebrat-undervisningen på 1. del af biologistudiet; han var en kundskabsrig og god underviser, men kunne være streng og krævende. Han vidste jo selv så meget og brændte for sit fag – men de studerende levede ikke altid op til hans forventninger og idealer. At skulle konfronteres med Palle ved eksaminatorier eller eksamensbordet kunne vække frygt og bæven og endog udløse besvimmelser!

Trods det faste universitetsjob faldt han ikke helt til ro – der var stadig fjerne egne, han gerne ville opleve. Han deltog i Den thai-danske forhistoriske Ekspedition og berejste senere bl.a. Nord- og Vestafrica, Botswana, Guyana, Ecuador og Peru. Efter pensioneringen benyttede Palle dagligt arbejdsværelset på universitetet. I takt med tiltagende problemer med helbredet, først og fremmest med hjertet, blev hans besøg på den gamle arbejdsplads dog efterhånden mere og mere sporadiske.

Palle Johnsens publikationsvirksomhed faldt i faser, der i høj grad afspejlede hans omskiftelige arbejdsliv, men også en vis rastløshed. Hovedindfaldsvinklerne i hans forskning var faunistik og

taksonomi, men han kom vidt omkring fagligt og geografisk: Den bornholmske fauna, pattedyr og fugle i Pearyland, afrikanske slanger samt fugle og fisk fra Thailand. Hans hovedforskningsområde var dog afrikanske markgræshopper, hvor hans op mod 40 artikler er et vægtigt bidrag til vor viden om lidet undersøgte områders græshoppefauna. Allerede i studietiden interesserede Palle sig for formidling, og han bevarede livet igennem en vågen interesse for at gøre zoologien tilgængelig for en bred kreds af læsere. Denne aktivitet er udmøntet i langt over hundrede populærvidenskabelige artikler og to spændende rejsebøger.

Palle var en god fortæller, der hurtigt blev sel-skabets midtpunkt – en rolle han absolut nød; især elskede han at berette om de mange rejseoplevelser. Han vil blive husket som et udadvendt, varmt og gavmildt menneske med veludviklet humoristisk sans og blik for det barokke i tilværelsen, men han kunne også være en skarp kritiker. Ved Palle Johnsens død har dansk zoologi mistet den sidste allround orienterede repræsentant for den klassiske zoologi.

Boy Overgaard Nielsen